

REPUBLIKA HRVATSKA 65 PŽ-6737/2018-3
TRGOVAČKI SUD U RIJECI

PRIMLJENO:

04-12-2018

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

Neposredno - predano pošti: 12
Obično preporučeno: 3.12.20
Pošta: Zagreb ep 17684/5 HNL
Primjeraka: 1 priloga: PREKLICA DNEVA SPISA
Pristojbe: kn. državnim biljezima
Priloga: 1

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Vraćamo presliku dijela spisa poslovni broj St-683/2016 zajedno s 3 otpravka drugostupanjske odluke poslovni broj PŽ-6737/2018-58 od 20. studenog 2018., na daljnje postupanje.

Zagreb, 29. studenog 2018.

Za točnost otpravka- ovlašteni službenik

Curman
Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

PRIMLJENO:

04-12-2018

Neposredno - predano pošti: 20
Obično-preporučeno: 3.12.2018
Pošta: Zagreb EP 17684 831 5 HR
Primjeraka: 3 priloga
Pristojbe: kn, državnim bilježnicama

Poslovni broj: 65 Pž-6737/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom T. P. G. trgovina, prijevoz i graditeljstvo d.o.o., Lovran, Cesta Lovranska draga 32, OIB 25746354837, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika MIRTE VLAH iz Matulja, Rukavac 5, OIB 28891163003, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Hort, odvjetnik u Opatiji, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-683/2016-58 od 25. listopada 2018., u sjednici vijeća održanoj 20. studenog 2018.

riješio je

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-683/2016-58 od 25. listopada 2018.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-683/2016-58 od 25. listopada 2018. naloženo je kupcu Mirti Vlah iz Matulja, da u roku osam dana od dostave rješenja na žiro-račun stečajnog dužnika uplati troškove utvrđivanja predmeta razlučnog prava u visini 5% od utška iz članka 254. stavka 2. Stečajnog zakona, što iznosi 28.110,00 kn.

Protiv tog rješenja razlučni vjerovnik je pravovremeno izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi najprije ističe kako sud odbija izdati rješenje o brisanju zabilježbe stečajnog postupka kojim bi bilo omogućeno kupcu raspolaganje nekretninom, a istovremeno nalaže vjerovniku da plati iznos od 28.110,00 kn. Smatra da nije ni životno ni ljudski da razlučni vjerovnik nakon gotovo četiri godine vođenja ovršnog postupka u kojem je potrošio ogromna sredstava na taj postupak i uspio samo djelomično naplatiti svoju tražbinu, na koncu dobije nekretninu s upisanom zabilježbom zbog koje nekretnina nije podobna za prodaju. Na koncu postavlja pitanje kako osoba koja živi od mirovine može ispuniti nalog za plaćanje troškova stečajnog postupka do kojega ne bi ni došlo da je ovršni postupak proveden žurno, kako je to propisano zakonom, kao i da neće moći naplatiti svu svoju tražbinu koju ima prema stečajnom dužniku u ovom stečajnom postupku. Predlaže da ovaj žalbeni sud usvoji žalbu i „poništi“ rješenje prvostupanjskog suda.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje je ispitano na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst, dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je kako je rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-3104/2018 od 7. svibnja 2018. kupcu (ovrhovoditelju) Mirti Vlah dosuđena nekretnina stečajnog dužnika oznake k.č.br. 96/4, upisana u zk.ul. 1947, poduložak 1, k.o. Matulji, u naravi 1. etaža (338/1000) stan br.1, u prizemlju zgrade, koji se sastoji od hodnika, dvije spavaće sobe, kupaonice, kuhinje, blagovaonice i dnevnog boravka, ukupne površine 47,85 m² s pripatkom terase u prizemlju, sveukupne površine od 49,69 m² i kupac oslobođen od polaganja kupovnine u visini od 562.200,00 kn. To rješenje je postalo pravomoćno 23. svibnja 2018. i stečajni upravitelj je podneskom od 11. srpnja 2018. podnio prijedlog sudu da pozove kupca na uplatu troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava u visini od 5% od utrška koji iznose 28.110,00 kn. Stoga je sud pozivom na odredbu članka 254. stavak 2. Stečajnog zakona naložio vjerovniku da uplati taj iznos stečajnom dužniku.

Iz žalbenih navoda proizlazi da žalitelj zapravo ne osporava pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, nego ističe okolnosti koje bi ukazivale na neprimjerenost njegovog donošenja u konkretnoj situaciji.

Međutim, okolnost da je u zemljišnim knjigama upisana zabilježba otvaranja stečajnog postupka za prodanu nekretninu, ne može utjecati na pravilnost i zakonitost rješenja o obvezi naknade troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava u smislu odredbe članka 254. stavka 2. Stečajnog zakona. Uostalom, iz podataka o ovom stečajnom postupku razvidno je da je stečajni sud 25. listopada 2018. donio rješenje o brisanju zabilježbe otvaranja stečajnog postupka na predmetnoj nekretnini.

Jednako tako na pravilnost i zakonitost rješenja ne može utjecati okolnost ima li razlučni vjerovnik sredstva iz kojih bi mogao podmiriti te troškove, a ni okolnost da neće namiriti u cijelosti sve svoje tražbine koje ima prema stečajnom dužniku. Ovo posljednje zbog toga što se stečajni postupak vodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima (članak 2. stavak 2. Stečajnog zakona). To znači da će svi vjerovnici, a ne samo žalitelj, uglavnom samo djelomično namiriti svoje tražbine koje imaju prema stečajnom dužniku, ako nemaju pravo odvojenog namirenja na pojedinim stvarima koje ulaze u stečajnu masu.

Zaključno, valja istaknuti da bi troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, koji prema članku 253. stavku 3. Stečajnog zakona obuhvaćaju troškove utvrđivanja identiteta predmeta razlučnog prava i troškove utvrđivanja prava koje postoji na njemu i određuju se paušalno u visini od 5% od utrška, bili oduzeti od kupovnine i uneseni u stečajnu masu, da je nekretnina dosuđena nekom drugom kupcu koji nije oslobođen plaćanja kupovnine, a iz preostalog dijela bi bio namiren razlučni vjerovnik.

Na temelju navedenog proizlazi da je pobijano rješenje doneseno na temelju pravilno utvrđene činjenice da je nekretnina dosuđena kupcu koji je oslobođen plaćanja kupovnine i da je na tu činjenicu prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu članka 254. stavka 2. Stečajnog zakona.

Zato je na temelju odredbe članka 380. stavka 1. točke 1. ZPP-a i člankom 10. Stečajnog zakona valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 20. studenog 2018.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpisatka – ovlaštenu službenicu
Brankica Curman